

*Het
Nieuwe
Literaire
Tijdschrift
Magazine*

blad voor de moderne mens

jaargang 1 nr **5** maart 2023 - gratis – verschijnt onregelmatig
uitgever Ned Rednoot Dubbeldam

LEZERAKTIE

...are Tijdschrift Magazine

Het blad voor de moderne mens groeit als nooit tevoren.
Dank lieve lezer.*

Dankzij de beste reclame, mond – tot – mond, beste lezer, dank.
Mede door de nog betere vorm: Dat simpelweg doormailen binnen
de contactpersonen des lezer, nog meer dank aan alle lezer.

Lezer*,
het spreekt voor zich, een modern blad maakt geen onderscheid
tussen de seksen, man, vrouw, anders, het zijn allen lezer.

Van de redactie

(nooit redactie schrijven of nog erger redaksie)

Deze Editie nr 5 is, noodgedwongen, wegens het uitblijven
van ingezonden bijdragen van lezer, geheel gevuld uit eigen
middelen.

Uw bijdrage kan ook anoniem
(*anoniem, naam bij de redactie bekend)

Aan: dentoonder@gmail.com

HNLTM
tav uitgever Ned Rednoot
van Doesburg erf 96 Dubbeldam
3315RD Dordrecht

Ned Rednoot is een duurzame coöperatie zonder winstoogmerk
©

HNLTM - Gegarandeerd ChatGPT-vrij

Kookrubriek

heb jij een watertandendlekker recept wat je de meezeer niet wilt onthouden, deel het hier op deze pagina

Deze week een klassieker:

Uit: 84 Goedkope Gedichten en 3 Gratis

Pomodori delle fave perfettamente

Benodigheden;

Bonen, tomaten, aardappelen, gehakt, ui, knoflook

Men bakke het gehakt rul met toevoeging van zout, peper, 1 uitje en 1 teentje knoflook, later voege men 1 gesneden tomaat toe, men late het geheel nog even doorbakken

Men koke de licht gezouten aardappelen tezamen met 1 gesneden tomaat gaar, op het laatst voege men nog 1 gesneden tomaat toe

Men koke de lichtgezouten bonen gaar, men prakke de aardappelen licht, men voege de bonen hieraan toe

Men voege het gehakt hieraan toe, men voege nogmaals 1 gesneden tomaat toe en roere alles lichtjes dooréén

Opdiene, indien gewenst vergezeld van een salade ter eigen invulling, men zorge dat de glazen reeds enige tijd gevuld zijn met rode wijn (dringend advies: *Vino nobile di Montepulcian*)

Bij voorkeur in een half verduisterd vertrek waarvan de ramen open staan en waardoorheen het geruis van de zee hoorbaar is, hier en daar brandt een kaars en op de achtergrond speelt zacht iets van George Michael of Tom Waits

Men kijke zijn/haar geliefde in de ogen, men fluistere iets (ter persoonlijke invulling) (of iets over spekjes o.i.d.

Robbie Robertson – Somewhere down the crazy river

Yeah, I can see it now, The distant red neon shivered in the heat
I was feeling like a stranger in a strange land
You know, where people play games with the night, God, it was too hot to sleep

I followed the sound of a jukebox coming from up the levee
All of a sudden, I could hear somebody whistling from right behind me
I turned around, and she said, "Why do you always end up down at Nick's Cafe?"
I said, "Uh, I don't know, the wind just kinda pushed me this way"
She said, "Hang the rich"

Catch the blue train, Places never been before
Look for me, Somewhere down the crazy river (2x)
Ooh, catch the blue train, All the way to Kokomo
You can find me, Somewhere down the crazy river (2x)

Take a picture of this, The fields are empty, abandoned '59 Chevy
Laying in the back seat listening to Little Willie John
Yeah, that's when time stood still, You know, I think I'm gonna go down to Madam X
And let her read my mind, She said, "That voodoo stuff don't do nothing for me"

I'm a man with a clear destination (2x)
You fog the mind, you stir the soul, I can't find no control

Catch the blue train, Places never been before
Look for me, Somewhere down the crazy river (2x)

Ooh, catch the blue train, All the way to Kokomo
You can find me, Somewhere down the crazy river (2x)

Wait, did you hear that? Oh, this is sure stirring up some ghosts for me
She said, "There's one thing you gotta learn
Is not to be afraid of it", I said, "No, I like it, I like it, it's good"
She said, "You like it now, But you'll learn to love it later"

I been spellbound, Falling in trances (2x)
You give me the shivers, Chills and fever
You give me the shivers (2x)
I been spellbound (3x)
Somewhere down the crazy river (2x)

Als dit liefde is

is dit dan liefde
is dit het dan
dat raar gevoel
ben een beetje misselijk
je weet wat ik bedoel

zou dit liefde zijn
zou dit het dan toch zijn
is dit het dan
wat een raar gevoel
ben een beetje in de war
weet je wat ik bedoel

als dit liefde is
zou dit het kunnen zijn
is dat het dan
een vreemd gevoel
het doet een beetje pijn
als je snapt wat ik bedoel

het zou dus liefde kunnen zijn
denk dat ik het wel weet
ik kan er niks aan doen
je weet best wat ik bedoel
ook al hou je niet van mij
het blijft een gek gevoel

de Italiaan

lief dagboek,

Had ik je al verteld van die nieuwe aan de overkant? Ik kan hem net zien zitten, voorbij het atrium, achter de plantentuin. Hij leek me wel leuk, zo vanuit de verte. Nu, laatst hadden we overleg en hij was er ook. Sterker nog, hij hield een presentatie. Over de inhoud kan ik niet veel zeggen. Ik was eeeeh, nogal afgeleid. Zoals hij beweegt, met z'n blauwe jasje. Ik hoop alleen dat ik niet al te nadrukkelijk heb gekeken. Probeerde bestudeerd intelligent over te komen. Niet dat ik wat heb gezegd ofzo. O nee, ik zou niet durven, je kent me toch. O ja, hij heet Nathan, is in Amerika geboren.

Woensdag is mijn sportavond. Omdat het moet. Wat kan ik er nu over vertellen. Ik ga, omdat het moet. Je weet, ik hou niet van die herrie. En van drukte al helemaal niet. Als ik vroeg ga is het soms nog rustig, hoef je niet wachten bij de crosstrainer of de roeitrainer. Ik wil graag die ene in de hoek, heb geen zin om de zaal in te kijken. Meestal maak ik mijn programma toch niet af. Ben weer terug bij Fitness Avenue, wel dunder maar bij mij om de hoek. Nu het weer vroeger donker wordt vind ik dat wel zo prettig.

Donderdag, nog twee daagjes, is het weekend. Hoop dat het stuk waaraan ik werkte is goedgekeurd. Dan slaap ik beter in het weekend. Hoef ik even niet aan het werk te denken. Ik kon Nathan precies zien zitten, achter de plantentuin. Het is een saai stuk, er valt niet veel over te vertellen. Risicoanalyse van het niet uitvoeren van tussentijdse controle bij mediareflexie en timemanagement. Ik moet er toch een naam aangeven. Nathan hangt zijn jasjes altijd aan de deurkruk, zo grappig.

Vrijdag. Weekend. Maar dat is het ergste niet. Ik ga zo direct, om vijf uur niet naar huis. Ik ga naar de Italiaan. Hij vroeg of ik meeging, hij zei: 'Vorkje prikken?'

Uit Dordtse Donderdagen

Het leven als film

De legendarische uitspraak van Forrest Gump

'life is like box of chocolate'

is maar al te waar. Wat maak je toch veel mee in je leven en niet alles is even leuk. Wanneer de bioscopen gesloten zijn verlang je er des te meer naar om even in een donkere zaal je voor twee uurtjes te verliezen in een andere werkelijkheid. Even uit de film van je eigen leven stappen. Dat maar voortdendert, soms als spannende actiefilm en dan weer als een langzame roadmovie.

Er zijn gebeurtenissen die je bijblijven, maar er zijn er ook die zo snel mogelijk vergeten dienen te worden. Je wilt meer zien van die ene scene, die zo romantisch leek te gaan worden, met een happy end. Of juist niet, een korte blik van een scenario waar je niet mee geconfronteerd wilt worden, 'un film noir', of erger nog de horrorfilm. Van die momenten dat je denkt, huh, gebeurt dit echt, ben ik dat. Het leven is immers één groot toneelstuk, een rollenspel. Toen ik voor het eerst een fiets jatte, spannend. En later, er waren nog geen camera's die overal alles zagen, die rode MG cabriolet, stukje joyriding, nog spannender. Of die nacht dat ik meeding, tegen mijn zin, maar mijn nieuwsgierigheid niet kon bedwingen en mijn gêne overwon. Was ik dat? Achteraf, allemaal scenes, als bevroren beelden uit een film. Hoogtepunten uit het leven om nooit te vergeten, de foto van de stapel boeken op de tafel bij de boekhandel: mijn boek. Of de aanblik van de kust die eindelijk opdoemde aan de horizon, na al die weken van lichte ongerustheid op zee.

Momenten van geluk, het geluid van de leeuwerik hoog in de lucht, ik lag, een kind nog, in de schaduw onder de boerenkar terwijl mijn opa verderop met twee zware trekpaarden de akker aan het

ploegen was. Of van schrik, toen ik ze op de Eerste Hulp hoorde zeggen dat hij (ik dus) geen reflexen in de benen vertoonde. Sommige voorvallen zijn te onwaarschijnlijk, ontmoetingen te toevallig om waar te zijn. Als je het zou lezen, zou je denken, nee dat kan niet, dit verzin je niet. Toen de dansvloer voor ons alleen was in die dampende club en wij in die never ending groove waren en we ons achteraf afvroegen of het echt gebeurd was.

Toen wij de vrijheid proefden en de zon scheen en de zee ruiste zoals hij nog eerder had geruist en toen we ons op grote hoogte bevonden en de wereld onder ons nog donker was en de eerste lichtjes in de diepte begonnen te bewegen en haar ogen onvoorwaardelijke liefde beloofden. Minder mooie momenten, die je snel probeert weg te stoppen in het laatje, of is het al een kast vol met 'deleted scenes'. Van droefenis en schaamte en van rouw en verloren liefde en van spijt. Dat pijnlijke blauwtje, die oerstomme vergissing, iedereen zal ze hebben, maar jij hebt die van jou en die zijn geheim. Er zijn herinneringen die zich hebben vastgezet in het geheugen. Er zijn er bij die je onthoudt omdat ze je ooit verteld zijn en waarvan het nu lijkt dat jij ze nog zelf weet. Of zoals bij een droom die even bij je blijft en langzaam vervaagt als een flauw maneschijnsel bij een bewolkte hemel.

Ik hou van films met een open einde, dat het je bezig houdt, hoe zou dit aflopen, wat gaat er gebeuren. Een ding in het leven weten we zeker, deze film is eindig, ooit stopt het echt. Soms abrupt, of aangekondigd, of ellendig traag. Tot die tijd hou ik vast aan dat open einde, nieuwsgierig, hoe het zou kunnen zijn. Welk scenario staat er voor jou in het storyboard.

'you never know what you gonna get'.

Het ideale etentje

Geen vreettent, geen driesterren
liefst geeneen, niet al te sjiek
gewoon een eettentje
dat een beetje donker is
net als de muziek

Je zit niet op de tocht
of achter bij de plee
niet te druk, zeker niet te stil
gerammel uit de keuken
het sissen van de grill

Je jas niet afgegeven
gewoon bij je op de stoel
even denken, tong of baars
versgevangen zeggen ze erbij
op de tafel brandt een kaars

Boven tafel de lamp goed laag
de stoelen zitten prima
snel en goed is de bediening
olijven, brood en geitenkaas
buiten valt de schemering

Warm binnen blinkt het kaarslicht
in de droge witte of de Beaujolais
het belangrijkste is dit fijne
haar hand met mooi gelakte nagels
die streelt heel zacht de mijne

Uit: Woensdagmiddagen in Dordt

Styling

'Dit is de centrale plek in huis, hier in de keuken gebeurt het. Deze tafel hebben we op de kop getikt, hier verderop stond een oude staalfabriek. Op de bovenste verdieping was de directeurskamer en daarnaast, daar stond altijd deze tafel. Dus ja, wat deze tafel allemaal niet heeft meegemaakt in al die jaren met al die vergaderingen enzo. Om hem naar beneden te krijgen was nog wel een dingetje, maar ja die lange avonden met vrienden hier aan tafel, daar doe je het voor hé, goud!

En dat is Jip, die is nu alweer bijna een jaar. Geniaal kind, ook motorisch, jaah, heeft zo'n goeie motoriek, dat komt, hij is zo intelligent. Heeft alles zo door, laatst nog. Nee, dat is een speciale hoor, die komt er wel. Hij speelt alleen met houten speelgoed, hé Jip, je wil alleen hout hé, jaaah.

Met deze flagstones die op het buitenterras gewoon doorlopen halen we als het ware de tuin dus naar binnen, dat die harde grens van binnen – buiten dus vervaagt, zegmaar. En hier sluiten wij ons graag af voor de buitenwereld, even niks, heerlijk, rust. Wij kijken dus ook nooit tv hé, we nemen dingen op zegmaar, kunnen we het later terugkijken. Jullie niet?

Vlees, nee toch, eten jullie nog vlees, nog steeds? Vorige week, hoe heette die film nou ook weer, Kimberley, Kim? Ja, je weet toch, in dat biosje toen met dat citytripje wat ik van jou kreeg als verrassing omdat, ja waarom ook weer. Nee, die was goed, dat die man, of vrouw, nou ja de hoofdpersoon opeens, hoe heet die nou Kim. Wil je een wijntje, jawél, het is na al na viereen kind, gewoon eentje, omdat het kán haha, even proeven, hier, moet je proeven, hebben we gehaald bij ons boertje in de Provence, heel bijzonder, awhsam. Zei je Kimber? Kimberley? Niet Provence? O kan het schelen, Camarque ook goed, o deze niet. Ach ja natuurlijk, nee, gewoon bij de Marqrt, jááá, hier om de hoek. Wistje dat daar een slagertje zit, tegenover, die schijnt zelf te slachten, met eigen vlees, ja wat dacht jij dan, biologies túúrljik'.
Wordt vervolgd

Fragmenten van brieven van E.

(feuilleton)

Je schijnt er wel van te moeten kotsen, maar dat kunnen wij wel, toch hihi. Ik weet nog steeds niet hoe die heet, hij is erg aardig, alleen schilderen kan hij niet, hihi.....

.....lekker ding ben jij ook, waarom heb je me niet wakker gemaakt. Ik ben helemaal verbrand, dat weet jij als geen ander, slapen in de zon dat gaat niet goed. Ik merkte het pas toennet, toen ik thuis was, nou ja komt die Oil of Olaz die ik van jou kreeg toch goed van pas. Beetje jammer, Jaap houdt niet zo van smeren, ach ja, je kunt niet alles hebben.....

Fragmenten van brieven aan E.

.....volgende keer betaal ik hoor, het was weer veel te gek. Ik weet nu nog niet hoe we in die wijnbar terecht kwamen, was dat nou vóór die Brabo's of zaten die daar al? En al helemaal niet hoe ik thuisgekomen ben. Dát we heel thuisgekomen zijn... Soms denk ik weleens dat ik er te oud voor ben geworden, voor dit soort gedoe. Ach ja meid, je leeft maar één keer hé. Even iets anders, je wilt niet weten hoe schoon de badkamer is geworden, niet dat Harry ook maar iets opvalt.....

.....toch grappig, ik merk het direct als Har bij jou is geweest, loopt dan met zo'n glimlach te stofzuigen, is mij goed hoor, jullie zitten best op een lijn volgens mij. Ik kan er nu ook beter mee omgaan, jaloezie is een slecht energieveld. En al helemaal voor een steenbok als ik. Wat je laatst zei, hoe lang wij schrijven, ik heb eens teruggebladerd, op zolder heb ik een doos met onze brieven, weet Harry niet hoor, maar we zijn begonnen alweer haast tien jaar geleden. Jubileum schrijfsters zijn wij, klinkt bijna als ouwe vrijsters hihi, lieve groet van je E. Wordt vervolgd

Quotes zonder bronvermelding

Iedereen is uniek, behalve ik, dat heb ik zelf verzonnen, ik heb nog nooit iets verzonnen wat ik niet zelf verzonnen heb

Vroeger zweefden de dichters, nu zweten ze alleen maar

Bokitoproof

Elk boek is een leugen

Er is geen zonde en er is geen deugd, er zijn gewoon mensen die dingen doen

Holymoly

Wat ik niet weet kan ik ook niet vergeten
ingezonden door Kees den Tuinder

Ik heb geen molen of een wilgenboom, te paard! Ik trek verder

Wie ben ik dat ik dit mag doen

Ik vraag mij af waarom vooruitgang zoveel op vernietiging lijkt

Gebruik je verstand PiepPiepPiep Gebruik je verstand
(toch censuur – de reactie)

De dood is de enige criticus zonder ambitie

En nu je niet meer perfect hoeft te zijn, kun je goed zijn

No guts, no glory

Keek op week

Van Nicolai Gogol - Taras Boeljba

'Ik heb zeker lang geslapen!', sprak Taras toen hij ontwaakte als uit een zware roes en trachtte de hem omringende voorwerpen te herkennen. Een vreselijke slapte hield zijn leden bevangen. Nauwelijks onderscheidde hij de muren en hoeken van de onbekende kamer om hem heen. Eindelijk bemerkte hij, dat Tovkatsj bij hem zat en aandachtig leek te luisteren naar elke ademtocht van hem. 'Ja', dacht Tovkatsj bij zichzelf, 'het had maar weinig gescheeld, of je was voor eeuwig ingeslapen!' Maar hij zei niets en maakte met zijn vinger een dreigend teken dat Taras moest zwijgen. 'Maar zeg me dan toch waar ik ben', deed Taras weer van zich horen en hij spande zijn hersens in om zich te binnen te brengen wat er dan toch wel gebeurd was... 'Zwijg toch' voegde Tovkatsj hem grimmig toe.

Op een late avond

Het was een late avond
en ik zag je dansen
op de bodem van mijn glas
en ik hoorde plots jouw naam
op een late avond
gefluisterd door de wind

Het was laat die avond
en ik zag je ogen
zoekend naar de mijne
op een late avond
hoorde ik plots jouw naam
gezongen door de wind

Het werd later die avond
en door jouw ogen
keek ik naar de mijne
op een late avond
hoorde ik plots jouw naam
krijsend door de wind

Het was een late avond
en ik zag dat mijn ogen
schreeuwden van pijn
op die late avond
dat ik plots jouw naam hoorde
gehuild door de wind

De volgende editie zal in het teken staan van

Parijs

*Stuurt uw gedachten, herinneringen, dromen
aan deze 'clichématige Stad-der-Liefde' in*